

Chợ trợng xâm lăng của bọn bành trợng Bắc Kinh ngày càng lộ liễu, nhưng ngợc lại Đợng CSVN giờ đây không còn chính nghĩa để lãnh đạo Đợc Nợc, họ đã không còn lập trợng tam dân (của dân, vì dân, do dân) mà chỉ ích kỷ nghĩ đến bọn thân mình.

I.- CHỢ TRỢNG XÂM LƯC CỦA TRUNG QUỐC.

Mọt - Năm 1979 - TQ tiến công toàn bộ biên giới phía Bắc Việt Nam.

Sáng ngày 17 tháng 2 năm 1979, bọn bá quợn Bắc Kinh đã đem mọt lực lượng hùng hậu gồm bộ binh và xe tăng, trợng pháo tiến vào tiến công Việt Nam. Áp dợng chiến thuật tiến ngợc ở bộ tiến thợt, quân đội TQ tiến công trên toàn tuyến biên giới phía Bắc Việt Nam. Có đến 9 quân đoàn và hai sư đoàn tiến chiếm các tỉnh Lạng Sơn, Cao Bằng, Hoàng liên Sơn, Lai Châu. Quợng Ninh, và Hà Tuyên. Đến ngày 28 tháng 2 năm 1979, chợ trong vòng 11 ngày ngợc ngợc quân Trung Quốc đã chiếm được các thị xã Lào Kay, Cao Bằng, Hà Giang và mọt số thị trấn. Các cơ sở vớit chợt, kinh tế và nhợng nợi này bị phá hủy trợt để.

Mãi đến ngày ngày 5 tháng 3 năm 1979, do áp lực và sự phản đối của quợc tế, Bắc Kinh tuyên bố hoàn thành mục tiêu chiến tranh và đã “Dợy cho Việt Nam mọt bài học” (chic). Đến ngày 18 tháng 3 năm 1979 quân Trung Quốc đã hoàn toàn rút khỏi Việt Nam.

Nhợng chợa kẻp nhợt xác và hợc. Chúng phải đi u đình vớ phía Việt Nam cho thêm khoợng thời gian mọt tuần để mang hợc xác chợt vớ. Theo tuyên bố của phía TQ: có 6.900 ngợc chết, 14.800 ngợc bị thương và 240 ngợc bị bắt. Quân Việt Nam có 60.000 ngợc chết và bị thương, 1.600 ngợc bị bắt.

Cuợc chiến tranh biên giới 1979 tuy ngợc ngợc nhợng tiến thợt vớ ngợc và tài sản của quân đội Việt Nam phải để cợc là nghiêm trọng nợu so vớ cuợc chiến chợng lại miền Nam kợc thúc trợc đó 4 năm. Sai lầm chiến lược làm cho lãnh đạo Hà Nội mọt cơn hoảng sợ và xem thợng khả năng tiến hành chiến tranh của Trung Quốc?

- Thợ nhợt là tình báo của chúng ta quá kém.
- Thợ hai nợa là mình mọt cơn hoảng sợ.

Hai - Năm 1984 - Lợn đợc và tàn sát ngợc Việt.

Việt Nam: một nhu cầu hiển nhiên !

Tác Giả: Nguyễn Văn

Chúa Nhật, 31 Tháng 7 Năm 2011 11:01

Từ ngày 2-4 đến 28-4-1984, TQ đã cho quân tập trung pháo binh bắn phá khu vực Vĩ Xuyên suốt 26 ngày đêm và đã bắn tổng cộng 30.000 viên đạn pháo các loại súng khác vào các điểm cao phòng thủ của Việt Nam và lặn sâu vào lãnh thổ VN khoảng 2km.

Cuộc tập kích bất ngờ cao điểm 1509 thuộc xã Thanh Thủy, huyện Yên Minh, tỉnh Hà Giang có lẽ đã man nhợt của quân đội Trung Quốc.

Bất kỳ công pháp quốc tế và tài ác chiến tranh, lính Trung Quốc giết 3.700 binh đội Việt Nam, dùng súng phun lửa đốt xác, đốt luôn cả thực phẩm binh còn sống vui sướng mà tập thể, biển cao điểm này thành địa danh Lão Sơn của họ.

Những khu vực biên Trung Quốc lặn sang biên giới cho tới nay vẫn không thể đòi lại được mặc dù nhu cầu đàm phán biên giới kéo dài từ năm 1989 tới nay. Các cột mốc di động vào sâu trong lãnh thổ Việt Nam khiến toàn bộ biên giới Nam Quan và phân nửa thác Bản Giốc biên giới vẫn đang là nơi nhọc nhằn của người Việt.

Ba - Năm 1974 và 1988 - Trung Quốc đánh chiếm các hòn đảo Việt Nam.

Trên biển Trung Quốc đã đánh chiếm Hoàng Sa vào năm 1974 khi hòn đảo này đã tồn tại lâu đời chính quyền miền Nam (Việt Nam Cộng Hòa) gìn giữ với đầy đủ chứng cứ và chủ quyền lãnh thổ.

Trước đó vào năm 1956 lại động thổ gian Pháp rút khỏi Việt Nam và Chính quyền VNCH của dân tộc, Bộ Kinh đánh chiếm một phần Hoàng Sa. Năm 1974, lại động thổ mưu rút quân của Mỹ, và suy yếu của Chính quyền VNCH, Bộ Kinh mất cả với Mỹ trên lòng Việt Nam để đánh chiếm toàn bộ Hoàng Sa.

Đảo Hoàng Sa là đảo có người ở. Trên đảo lúc này có đài khí tượng và một đội lính VNCH đồn trú.

Trên hòn đảo hiện xảy ra vào lúc 10 giờ sáng ngày 19 tháng Giêng 1974.

Bên - Trung quốc cầm và bất ngờ dân Việt Nam đánh cá trong vùng biển thuộc Việt Nam.

Trước đây vài năm đã có nhu cầu tàu cá Việt Nam bên Trung quốc bất chấp người lặn tàu, sau đó bắt chuộc tiền mặt hoặc thả người và thả tàu.

Sau đây, khoảng 10 giờ ngày 5/7/2011, từ phía đông bắc quần đảo Hoàng Sa, các ngư dân trên đang đánh lưới cá thì có một tàu chiến của Trung Quốc mang số hiệu 44861 đuổi theo. Tàu chiến thả một canon 10 lính trang bị tiểu liên và dùi cui xông lên tàu, đánh đập thuyền trưởng Nguyễn Văn Thà, thuyền trưởng tàu QNG-98868 TS, và lục soát thu giữ khoảng một tấn cá. Sau đó, lính TQ đuổi các ngư dân, không cho đánh cá vùng biển này. Ông Thà cho tàu tiếp tục đi đánh bắt kiếm tiền phí, sau đó mới vào bờ và báo cáo số việc.

Năm - Trung quốc đã cắt cáp (cable) của tàu Việt Nam 2 lần, và đành cắt lần 3 nữa !

Tàu Bình Minh 2 đã bên phía Trung Quốc cắt cáp hải cứu tháng Năm vùng lãnh hải được cho là thuộc Việt Nam, khiến người dân Việt Nam giận dữ xuống đường biểu tình phản đối.

Số viết xa y ra với tàu của PetroVietnam nhưng không hề là i hâu qua vì, theo mô tả của ba nguồn tin khác nhau, "các tàu hộ tống của Việt Nam đã vào kiểm tra". Tàu của phía Trung Quốc vì thế đã dõ i hững nên hai bên không gây ra va chạm.

Sáu - Chỉn thu t th c hi n hoá “Đ ng L i Bò” của Trung qu c.

Cu i tháng năm 2011 v a r i, căng th ng l i gia tăng lên m t m c đ cao h n trên bi n Đông khi ba tàu h i giám c a Trung Qu c đ a tàu thăm dò đ a ch n c a Việt Nam Bình Minh 2 và phá ho i thi t b đo đ a ch n c a Bình Minh 2. S ki n này x y ra cách b bi n Việt Nam 120 h i lý và cách đ o H i Nam c a Trung Qu c 340 h i lý, hoàn toàn n m trong vùng đ c quy n kinh t (EEZ) 200 h i lý c a Việt Nam.

S m p m c a đ ng ch U.

S ki n tàu Bình Minh di n ra g n b bi n đ t li n Việt Nam h n qu n đ o Hoàng Sa hay Tr ng Sa. Theo lu t qu c t và t p quán qu c t , Qu n đ o Hoàng sa và Qu n đ o Tr ng sa và các bãi đá ch đ c h ng ho c là lãnh h i 12 h i lý, ho c cùng l m là lãnh h i c ng v i m t vùng đ c quy n kinh t (EEZ) không v t ra xa h n 12 h i lý m t cách đáng k . Do v y dù giàu trí ng t ng đ n đầu đi n a v s công b ng thì nh ng vùng đ c quy n kinh t c a hai qu n đ o này cũng không th v n t i hay đi qua các đ ng trung tuy n gi a chúng và các b bi n chung quanh Bi n Đông.

C b n Việt Nam đã ch ra r ng vùng bi n c a s ki n này không n m trong tranh ch p Hoàng Sa hay Tr ng Sa.

Hai ngày sau, TQ tr đ a r ng hành đ ng c a n c này là “hành đ ng th c thi lu t pháp c a các tàu h i giám Trung Qu c ch ng l i v i c các tàu Việt Nam v n hành b t h p pháp là hoàn toàn chính đáng.” H còn thúc gi c Việt Nam ph i “ngay l p t c ng ng nh ng hành đ ng xâm ph m và không đ c gây thêm r c r i m i.”

Nh ng, thêm m t l n n a, TQ đã không đ t tuyên b c a mình vào khuôn kh c a các vùng n c UNCLOS. Và n c này cũng không đ a ra ranh gi i c th cho yêu sách c a hay trích d n lu t qu c t nào đ bi n mình cho l p lu n c a mình.

M t đ c tính chung c các yêu sách và va ch m này là chúng đ u liên quan đ n các vùng n c bên trong đ ng “ch U” m p m mà Trung Qu c đã đ a vào b n đ c a h trong th k 20 v a qua. Theo năm tháng, đ ng ch U đ n đ n bành tr ng đ n khi nó bao trùm ph n l n bi n Đông, vào cách b bi n c a các n c khác đ i 100 h i lý, mà không h có m t l p lu n nào d a trên lu t pháp hay t p quán qu c t .

II.- TRUNG QU C ĐÁNH KINH T VIỆT NAM.

1- Ch tr ng in b c gi đ làm cho đ ng b c Việt-Nam đã m t giá, càng m t giá thêm.

C quan tình báo Trung qu c bí m t in b c gi v i s l ng nhi u vô k r i cho ng i mang đ n biên gi i tiêu th b ng cách bán r cho th ng buôn Việt Nam hay nh ng k đ u c tích tr đ mang sang Việt Nam bán ki m l i. Đã có nhi u tr ng h p ng i đi mua b c gi làm l i u quá nên b b t. H u nh đ c căn d n t tr c nên nh ng ng i này ch khai v v n là: “Mua c a m t ng i Tàu, không bi t tên h là gì?”.

M t đi m khá đ c bi t là chính quy n Việt Nam không bi t vì sao không làm th ng kê chính

thực và bất cứ gì do ai làm? Và tiêu thụ là bao nhiêu?

2- Hàng hoá của Trung quốc nhập vào nước ta trở nên thu, không qua các cửa khẩu chính thức.

Phản nhiệm vụ hàng hoá của Trung quốc bắt đầu lo ngại nào đó về thuế nhập khẩu (cửa-vấn) gánh qua đường đất và đi ban đêm, đường tắt để đi hàng đoàn. Một đoàn có cả trăm người hay hơn, và đi thành nhiệm vụ đoàn, đi ban đêm, không qua các cửa khẩu để bắt trở nên thu.

Cũng có một số ít cửa qua cửa khẩu như khai gian số lượng và khai gian mặt hàng.

Việt này kéo dài hàng tháng này qua tháng khác, năm này qua năm khác mà họ vẫn làm ăn trót lọt làm thiệt hại cho việc thu thuế mỗi năm của Việt Nam với con số khổng lồ. Thế là thế nào? Nếu không có sự hỗ trợ của chính quyền hay hội quan địa phương?

Các cửa khẩu, nhất là Lạng Sơn thay hàng vận chuyển từ Trung quốc sang Việt Nam thì không biết có nạn nào, nhìn thấy muỗi chong mọt. Còn hàng hoá từ Việt Nam sang Trung quốc chỉ bằng 1/3 hàng Trung quốc chuyển sang Việt Nam.

Nếu chúng ta đến biên giới để tìm hiểu và vận chuyển hàng qua biên giới Việt Nam ra sao thì rõ ràng là để tìm hiểu.

3- Chính phủ Việt Nam không có chức kiểm soát hàng hoá cũng như kiểm soát thuế phẩm, thuế men có chế độ của Trung quốc bán qua Việt Nam?

Thuế men của Trung quốc nói chung bán qua Việt Nam không được kiểm soát có được an toàn hay không. Nhiệm vụ thuế được hỏi, nhất là các chế độ hoá học được hỏi cũng được nhập công từ do và buôn bán từ do. Tôi nhớ Kim Biên (Chợ Lớn cũ) các chế độ hoá học được hỏi được bán từ do; ai mua mua bao nhiêu cũng có.

Thuế phẩm cũng vậy, như sữa bột được hỏi sản xuất từ Trung quốc. Nước tiểu (xì-dầu) do người Hoa làm cũng vậy hôi thối, bán thì u không hợp vệ sinh. Thế mà cũng bán được suốt.

Thậm chí đến ngành y khoa, cửa bán như cửa thay thuốc người Hoa, chính phủ cũng không kiểm soát cẩn thận, để cho họ móc tình cũng như thả họ quăng cáo như chuyển từ người đến hỏi không đúng sự thật. Nói chung, chính quyền địa phương không dám đến người Tàu.

4- Người gói thuốc quan trọng khắp mọi nơi để nước từ Bắc vô Nam đều rơi vào tay người Tàu.

Như các nhà máy điện, cửa đường quan trọng và người gói thuốc khác thuế và điện toán không có người ngoại quốc nào trúng thầu cả. Tất cả các gói thuốc từ lớn đến nhỏ đều rơi vào tay người Tàu. Vì sao vậy? Vì họ biết lo lót và kín mồm kín miệng nên các quan địa phương tham nhũng rất là chu đáo nên họ đã trúng thầu rất dễ dàng.

Nhưng không phải chỉ thuốc người Tàu đều là người người từ từ. Món nào dễ ăn thì họ làm ngay, còn món nào khó ăn thì họ làm cửa thủ, để dấy họ có khi bắt về Tàu mua sắm. Để họ đi đang cho chính quyền, chính quyền có mua liên lạc với họ cũng không biết bày gì họ đâu?

5- Khai thác Bau-xít chỉ là hình thức che mắt chính phủ Việt Nam.

Thật ra, người nhân công người Hoa cho đến Tây-Nguyên khai thác Bau-xít tất cả đều là người người thuế quân đội Trung quốc trá hình vì Tây-Nguyên là địa điểm chiến lược. Đây hay bắt đầu nơi nào

có đông công nhân ngồ i Hoa t t p thì ch đ y xem nh là ch b t kh xâm ph m. K c Công An Việt Nam hay chính quy n đi ph ng cũng không đ c bén m ng đ n đó. Ch đó đ c rào kín, ng i Việt Nam không đ c quy n vào.

Và nh th bên trong h ch á súng đ n, bom ho c b t k vũ khí gì, chính quy n Việt Nam khó mà bi t đ c?

6- Ng i T u thuê đ t đ làm gì ? Đ t b t ngàn cho thuê giá r nh bèo?

Nh t là đ t c các t nh vùng biên gi i Tây-B c và Đông-B c, Liên khu IV, Liên khu V toàn là nh ng đi đi m chi n l c hay chi n thu t h m i thuê. Không ph i ch đ t nào h cũng thuê? Các chính quy n đi ph ng bây gi nh chúa t m t vùng hay nh các s quân hùng c m t n i. Lãnh đ o (Ban Ch p-Hành T.W Đ ng) cũng không dám đ ng đ n vì đ ng thì không đ c chia chác hay đ n khi b u thì h (đ a ph ng) không b u cho.

Trong lúc nông dân Việt Nam đ a ph ng không có đ t đ tr ng tr t, ph i b nhà c a b ng b nhau lên t nh, lên Hà N i hay vào TP. H Chí Minh đ b ng chãi ki m s ng. Trái l i, chính quy n đ a ph ng l i không đ m x a gì đ n đ i s ng c a nông dân. L y đ t công cho ng i T u thuê đ có ti n chia nhau; ph n còn l i r t ít đ vào công qũy. Chính quy n đ a ph ng t c trách ch c n tham nhũng, không c n bi t ng i T u thuê đ t đó đ làm gì? V i m c đích gì?

7- Việt Ki u n c ngoài có ph i là “khúc ru t ngàn đ m” ?

Ng i Việt n c ngoài nói chung vì chia r , không đoàn k t th ng nh t. Nh t là còn nuôi cãm thù cho nên cu c s ng hàng ngày nh “l c bình trôi”, nh ăn t m t thì n c ngoài nên đã b CSVN l i đ ng s đóng góp công và c a, c a Việt Ki u. Ch Việt Ki u đích th c không ph i là “khúc ru t ngàn đ m” nh l i đ cao c a CSVN mà ng i T u m i đích th c là khúc ru t n i li n v i 16 ch vàng và 4 ch tr ng t t trong “tình đ ng chí anh em Trung-Việt”.

T i sao chúng tôi xác quy t nh th . Vì b t c m t Việt Ki u nào mu n v thăm quê h ng mình đ u ph i đóng ti n 50 đô-la và ph i làm đ n xin visa m i đ c đ t chân lên quê h ng c a mình. Không nh ng th , nhi u khi còn b các quan trông coi vi c xu t nh p ho nh h e và b t b đ đi u. Trái l i, ng i T u là ng i ngo i qu c không ph i t n ti n, không ph i làm đ n xin visa. H u tiên mu n ra vào Việt Nam lúc nào thì tùy ti n và hoàn toàn t do, các quan ng i Việt s , không dám đ ng đ n h .

8- Ng i T u không c n xin phép chính quy n Việt Nam đ đ c làm vi c ho c t do c trú, l p làng Hoa Ki u trên đ t Việt.

G n đây, chúng ta th y các ch th u hay ch đ u t ng i T u có toàn quy n đ a công nhân c a h vào t do trên đ t Việt. Th m chí còn l p làng Hoa ki u tùy ti n. Đ c bi t t i t nh Bình D ng còn u tiên xây m t dãy ph sang tr ng dành cho ng i T u buôn bán.

Trên th gi i này, không th y có m t chính ph n c nào hèn h nh chính ph Việt Nam, chính quy n t đánh m t ch quy n c a mình, đ ng i T u thao túng làm càn trên đ t Việt nh ch không ng i?

III.- LÃNH Đ O VIỆT NAM B T L C.

1- So sánh năng lực của cấp lãnh đạo trước kia và hiện nay.

Thời trước, trong thời kháng chiến chống thực dân vì chiến tranh, chúng ta thiếu thốn đồ vật phải nên phải như TQ vì chiến tranh. Nhưng người đầu tiên là Tổng Bí Thư Lê Duẩn với phái tá là Lê Đức Thọ; phái công nhân rồi tuy họ lãnh đạo sự thất bại, nhưng phải nói là họ có trình độ và biết nghĩ và biết phải làm thế nào để đối phó với bọn bành trướng Bßc-Kinh (kẻ thù truyền kiếp của dân Việt) khi bọn chúng ăn hiếp.

Còn bây giờ, trong hiện tại nước Việt Nam không phải như trước Trung quốc và cũng không như hiện tại trước Trung quốc. Thế mà hiện nay, cấp lãnh đạo Việt Nam hoàn toàn bất tài, bất lực lại có thái độ hèn với kẻ thù đang cướp an, không biết nhấc tay để đưa bọn bá quyền Bßc Kinh.

2- Ban Chấp Hành Tß Đảng CSVN không xứng đáng giữ vai trò lãnh đạo đất nước.

Về luật pháp quốc gia: Không có thể do bọn cướp. Đang chờ huy và giữ dây cương mới mới: Tß pháp, Hành pháp cho đến Quốc hội, Quốc lý, Hành chánh, Nhân viên. Tất cả nhân sự làm việc trong các bộ máy chính quyền đều do Đảng chỉ định. Để bị Quốc hội không do dân bầu mà do Đảng chỉ. Cho đến thời điểm này cũng vậy. Pháp luật thì tùy tiện, mới nới lỏng khác không thế nào hết. Phải nói cho đến hiện tại của Việt Nam bây giờ là Đảng trị và Công An trị. Vì CA xem con người không ra gì, tùy tiện hành hung và chà đạp nhân phẩm của người dân. Chính phủ mua tù ai thì bắt, chờ đợi xem xét người đó có phạm tội?

Về khả năng: Dốt, không chịu học hỏi. Nhưng lại thích có bọn “Tiên sĩ”?

Mọi người và mọi nước trên thế giới đều phải công nhận những người lãnh đạo một nước phải có tài và biết tận dụng sức lực của những gì sắp xảy ra cho đất nước mình ít nhất cũng phải 5 năm sắp tới. Nhưng những người lãnh đạo của CSVN bây giờ thì không những không có kế hoạch lâu dài mà còn “góp đầu xâu đó” và “ăn xoi rồi thì” Nhật là vậy kinh tế, Việt Nam hoàn toàn sụp đổ khu vực và TQ, nhưng chờ đợi chờ đợi của Việt. Sau mấy chục năm cầm quyền Việt Nam vẫn là một nước nông nghiệp sơ khai. Tuy có gạo sản xuất ra nước ngoài nhưng nhân dân vẫn còn nghèo đói.

Về xe gắn máy và DTDĐ có thể nói Việt Nam chiếm giải nhất trong các nước vì tiêu dùng, nhưng chính phủ không biết đầu tư hay khuyến khích, giúp đỡ dân chúng đầu tư vào công nghệ này? Người ta chỉ chờ đợi chờ đợi chờ đợi người ngoại quốc vào đầu tư để tham nhũng.

Mọi ngành nghề đều làm “hàn chế”. Làm cho có chế không mở rộng, phát triển và không học hỏi, huấn luyện đi sâu vào chuyên môn như giáo dục, y tế, giao thông vận tải, nông lâm súc, du lịch, truyền thông, hành chánh v.v...

Cấp bộ “tiên sĩ”, “thực sĩ” của Việt Nam không có giá trị bởi vì không học được gì mà học “tư duy chế”; không biết viết luận án nên phải thuê người viết.

Cái dốt của cuộc chính quyền Việt Nam là quá chú trọng vào bằng cấp mà không chú trọng đến khả năng và sự hiểu biết? Cho nên nỗi u ám đã mua bằng cấp để dùng.

Về đức tính: Vô cảm, tham lam, ích kỷ, đố kỵ, ghen, chß quan.

Xã hội suy đồi, đạo đức băng hoại đã sinh ra tính “vô cảm” của người Việt Nam nói chung và cán bộ CS nói riêng.

Việt Nam bất kể ngành nào. Nếu mua xin bất cứ loại gì thì người dân phải “đút lót” mới mong có được giấy tờ mau chóng. Tham nhũng là một đặc trưng của chế độ TW cho đến nay.

3- Bây giờ ở Việt Nam, Đảng CSVN còn trên danh nghĩa. Thực tình Đảng đã biến chất không còn là CS nữa?

IV.- ĐỒNG CSVN ĐÃ VÀ ĐANG LÀM GÌ ĐỂ ĐÓI PHÓC VỚI CHẾ TRẬT NG XÂM LĂNG CỞ A TRUNG QUOC.

Thay vì chuồn bọ đớp phòng, đớp cao cõnh giác trong khi bọ n bành trướng Bực Kinh đang có âm mưu xâm chiếm, nhợng trái lợ i mồi dầi lên toàn là hát xướng tời ngày. “Thợ hát Đàm Vĩnh Hợng” đợc đợc cao là “thợ n tợng” (hợ t biợ t), trái lợ i nhợng chiợ n sĩ dêm ngày canh gác hợi đợo, rợng núi ợ biên giợi không nhợng không đợc đợc cao mà còn bợ lợng quên.

Những người đi biểu tình chống bán bá quy của Bắc Kinh là những người yêu nước, có ông và tôi. Tôi không phải là người tiên phong, người đi đầu hay người quỵ c? CA không có quyền ngăn

còn hay không bây giờ.

Có tình trạng CA đe dọa và kiểm soát làm khó khăn một số trí thức tham gia biên tập tình hình TQ với mục đích ngăn chặn việc chuyển đổi bản quyền từ Bức Kinh.

Đề bảo cho hành động phi pháp, vô nhân tính và chuyển đổi với bản quyền Bức Kinh rằng nhà cầm quyền Việt Nam không nhận biết tình hình TQ mà còn bắt bớ. Liệu có chuyển quá hai lần là CA nói với người biên tập tình hình: “Các bác và các anh các chú đi biên tập tình hình TQ làm gì? Có phải bắt bớ và tra tấn cho đi biên tập tình hình không? Liệu sau, nhà cho kho, có gì xảy ra giữa TQ đã có Đảng lo rồi”.

3- Chính phủ không có kế hoạch hay chuyển đổi phó với âm mưu xâm lược của TQ.

Thay vì tuyên truyền, mà chỉ cần để phòng sự tấn công của bản quyền Bức Kinh, nhận trái lại cán bộ tinh thần Bức xu hướng Nam đã và đang mà chỉ cần để “tích tụ ruồng rẫy, nhà cầm để phát triển đô thị” họ có thể tham nhũng, gian lận tiền bạc và thối nát, và vét tài sản của dân chúng.

Không có việc tìm hiểu cũng như kiểm kê chính thức của chính phủ Việt Nam với con số người Tị nạn hiện diện ở Việt Nam. Và không phải có là không? Trong tất cả các số dân nước ngoài đang sống trên lãnh thổ Việt Nam thì có những người Tị nạn chỉ có một. Không những vậy, ở Bình Dương đã quá lâu dài và lâu dài với người Tị nạn bằng cách xây riêng biệt một khu phố dành riêng cho người Tị nạn có tên là “Đông Đô Đới Phố”.

4- Truyền thông báo chí nói một chiều, không dám đã để gì đến Tị nạn?

Báo chí và truyền thông Việt Nam đã không dám lên tiếng phản đối nên đã chịu an, im lặng và không tiếng từ chối sự đe dọa xâm lấn của bản quyền Bức Kinh. Nhưng có điều đáng phẫn nộ có một số báo không nhận không dám lên tiếng phản đối mà còn tuyên truyền để cao TQ cái gì cũng như. TQ đã qua một M và vũ khí v.v...và vân vân ...

Tôi hiểu, đa số báo chí đua nhau khai thác những bài viết về “Sex”, những hình ảnh nhảm nhí ăn mặc hở hang, những tin tức có tính chất dâm dục, phi văn hoá; để lôi cuốn phong mĩ tục và để để của người Việt Nam.

Nhân dịp này, xin có lời nhắn nhủ cùng VTV4 không nên đưa các thước phim với những cảnh hút sách, rượu chè, cờ bạc, dĩ nhiên có tính chất sa đọa ở Việt Nam hiện nay lên chiếu... để để để con em Việt Nam? Làm nên những ngay những thước phim đáng ghét, đáng mỉa mai đó ! Đó là hình thái điển hình của xã hội băng hoại, “vô văn hoá”, để người người phong tục, tập quán tốt đẹp của Việt Nam bị nghìn xưa để lại.

KẾT LUẬN.

Như lịch sử đã viết, nước Việt Nam đã từng bị quân Hán chiếm đóng và cai trị rồi là tàn ác những hai nghìn năm những những có lòng quật cường và ý chí chiến đấu chống ngoại xâm của Dân tộc nên chúng ta gìn giữ được giang sơn gấm vóc, rồi là không bị biến đổi những Hán hoá.

Chuyển đổi xâm lấn của bản quyền Bức Kinh ngày càng lộ liễu, những những người ở Đảng CSVN giờ đây không còn chính nghĩa để lãnh đạo Đột Nổi, họ đã không còn lập trường tam

Việt Nam: một nỗi u hoài đau đớn !

Tác Giả: Nguyễn Văn

Chúa Nhật, 31 Tháng 7 Năm 2011 11:01

dân (của dân, vì dân, do dân) mà chỉ ích kỷ nghĩ đến bản thân mình. Họ không có khả năng lãnh đạo Đt Nác và không có ý chí chống ngoại xâm nên đã biến nên đọa cho Hán tộc lán đát, lán bián cùng ngàn cơn lòng yêu nước của nhân dân Việt Nam bằng cách đàn áp biáu tình nháng ngày xưa qua.

Trong khi chỉ để cho họ tiến công Việt Nam bằng quân sự, biến thành trở ngại Bắc Kinh vốn thi hành đác ká là đánh Việt Nam bằng “Kinh tế”. Hàng hoá TQ tràn ngập Việt Nam nháng bản lãnh đạo, một là sự biến thành trở ngại Bắc Kinh nên vốn làm ngá, một tình hình không có chuyển gì xảy ra; hai là không thu hồi u ám mà u của ngoại i Hán, họ không biết phân ng sách đái phó. Nếu như cái đà này còn kéo dài thì sự mưu gián của ta sẽ biến TQ thôn tính đá trở thành một tán của TQ hay là “một An-nam trở lại”.

Chỉ còn một phương cách duy nhất là phải nhá vào Má. Nhưng Bắc Chính Trị và TW Đáng lái sẽ xáp lái gán với Má thì xảy ra “Dián biến Hoà Bình” thì một Đáng; một Đáng thì một đáa và một tát cả

Một mặt, chúng ta phải làm hết sức mình với mọi mặt để có được sức mạnh. Và sức mạnh đó là nguán tài chánh và tinh thần để chống lại sự bảo vệ trong nước và t, ít nhất là phải có cả trăm nghìn người xuống đường tranh đấu bất bạo động trở ngại ká và phải cho hy sinh để giành lấy quyền làm chủ Đt Nác của mình trong tay nháng người CS (chá có trên danh nghĩa).

Một khác, chúng ta phải đoàn kết, không phân biệt tôn giáo, đảng phái chính kiến biến tất cả các tầng hiám để cùng nhau chống “Đái Hán”, đó mới đích thực là kẻ thù duy nhất, một kẻ thù nguy hiểm và kẻ thù truyền kiếp của Dân Tác Việt Nam.

Atlanta - Georgia, 25-07-2011.

NGUYỄN VĂN.

Email: nguyenvan1911@gmail.com